

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3700/2020
10.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ обоје из ..., чији је пуномоћник Никола Стеванић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Александар Мумин адвокат из ..., ради утврђења права својине и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4707/19 од 19.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4707/19 од 19.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4555/2019 од 01.11.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, тако што је ставом другим изреке утврђено да су тужиоци стекли право својине у једнаким сувласничким уделима, свако у по $\frac{1}{2}$ сувласничког дела, на стану који се састоји од дневног боравка, дечије собе, спаваће собе, купатила и кухиње а који је изграђен у поткровљу куће број ... у ул. ... у ..., што одговара површини основе приземља предметне куће која има површину од 91 м¹, која је изграђена на парцели површине 599 м², земљиште у грађевинском реону КО ..., парцела број ... уписана у ЛН број ... КО ..., што је тужени дужан признати и дозволити тужиоцима упис права својине на предметној непокретности као засебној целини (clausula intabulanti), те дозволити легализацију или озакоњење предметне стамбене јединице на име тужилаца и потписати све потребне захтеве и сагласност за исту а што ће у противном, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, заменити ова пресуда и признати право коришћења грађевинског земљишта на коме је изграђен предметни објекат у корист тужилаца као сувласника. Ставом трећим изреке утврђено је да се тужени горње обавезе може ослободити исплатом тржишне противвредности у износу од 1.897.375,00 РСД са припадајућом законском затезном каматом од дана подношења тужбе до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 541.650,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставовима петим и шестим изреке, захтев туженог за ослобађање од плаћања судске таксе у овој правној ствари је одбачен, а захтев тужиле за ослобађање од плаћања судске таксе у овој правној ствари је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4707/19 од 19.02.2020. године, ставом првим изреке жалба туженог је делимично усвојена па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 4555/19 од 01.11.2019. године преиначена у побијаном усвајајућем делу из става трећег изреке, тако што је одбијен тужбени захтев у делу којим је одлучено да се тужени обавезе из става два изреке може ослободити исплатом тржишне противвредности у износу од 1.897.375,00 РСД са припадајућом законском затезном каматом од дана подношења тужбе 29.07.2016. године па до коначне исплате, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења, док је у преосталом побијаном делу из става другог изреке пресуда потврђена, а жалба туженог у том делу одбијена. Ставом другим изреке, жалба тужилаца је одбијена па је решење о одбачају, односно о одбијању захтева за ослобађање од плаћања судске таксе, садржано у ставу петом и шестом изреке пресуде потврђено. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде ревизију је благовремено изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради утврђења права својина и исплате, поднета је 29.07.2016. године. Вредност предмета спора коју су тужиоци означили у тужби је 1.900.000,00 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић